

Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen bij Hem en zeiden: 'Meester, we willen dat U voor ons doet wat we U vragen.'

Hij vroeg hun:

'Wat willen jullie dan dat Ik voor je doe?'

Ze zeiden: 'Wanneer U heerst in uw glorie, laat een van ons dan rechts van U zitten en de ander links.'

Maar Jezus zei tegen hen:

'Jullie weten niet wat je vraagt.

Kunnen jullie de beker drinken die Ik moet drinken

of de doop ondergaan

die Ik moet ondergaan?'

'Ja, dat kunnen wij,' antwoordden ze.

Toen zei Jezus tegen hen:

'Jullie zullen de beker drinken die Ik zal

drinken en de doop ondergaan

die Ik zal ondergaan,

maar wie er rechts of links van Mij zal zitten,

kan Ik niet bepalen, die plaatsen behoren

toe aan hen voor wie ze zijn bestemd.'

Toen de andere leerlingen hiervan hoorden,

namen ze het Jakobus en Johannes kwalijk.

Jezus riep hen bij zich en zei tegen hen:

'Jullie weten dat de volken onderdrukt

worden door hun eigen heersers

en dat hun leiders hun macht misbruiken.

Zo mag het bij jullie niet gaan.

Wie van jullie de belangrijkste wil zijn,

moet dienaar van de anderen zijn,

en wie van jullie de eerste wil zijn,

moet slaaf van de anderen zijn,

want ook de Mensenzoon is niet gekomen

om gediend te worden, maar om te dienen

en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'

Marcus 10, 35-45

Kleine kinderen, kleuters, leven zeer ik-gericht. Het kan ook niet anders. Ze hebben zoveel te ontdekken: zichzelf om te beginnen, hun eigen lichaam, het kleine wereldje waarin ze leven, de mensen die voor hen zorgen. Alles moet voor hen gedaan worden. En al vlug weten ze welke signalen ze kunnen geven om te krijgen wat ze nodig hebben. Deze ik-gerichtheid blijft wat doorlopen tot in de lagere school. Stilaan ontdekken ze dat er ook andere mensen/kinderen zijn. Die worden wel eens ervaren als concurrenten. In het derde en vierde leerjaar wordt er dan ook veel ruzie gemaakt. Maar ook die moeilijke periode gaat voorbij. Stilaan gaat er een grote, boeiende wereld open. Kinderen die goed in hun vel zitten, willen die grote wereld ontdekken en engageren zich graag om iets te betekenen voor andere mensen. Een fascinerende evolutie.

Maar vaak blijft er wel iets van die kleutermentaliteit hangen. Neem nu *Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs; 'laat een van ons dan rechts van U zitten en de ander links'*. Ik-gericht. En toen de andere leerlingen hiervan hoorden, namen ze het *Jakobus en Johannes kwalijk*. De leerlingen van Jezus worden concurrenten voor elkaar.

Wat zich tussen personen afspeelt, gebeurt ook in de grote wereld: *'jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken'*. Verschrikkelijke oorlogen tonen tot wat mensen in staat zijn om macht te verwerven en te misbruiken. En tot welke koehandeltjes verlagen mensen zich niet om aan de macht te komen? Ik/wij-gericht. Volwassenen gedragen zich als kleuters. *'Zo mag het bij jullie niet gaan.'* Jezus is duidelijk.

Tegenover die ik/wij-gerichtheid stelt Hij dienstbaarheid. *'Wie de belangrijkste wil zijn, wie de eerste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn.'* Hij heeft zelf het voorbeeld gegeven: *de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen*. Mensen met macht hebben het Hem kwalijk genomen. Ze hebben Hem afgestraft. Hij heeft *zijn leven* gegeven. Maar ... Hij leeft! Dienen is niet ik-gericht. Het is je inleven in wat een ander mens beleeft en nodig heeft en je inzetten opdat die ander het goed heeft. Een dienaar leeft als een 'grote mens', niet als een 'kleuter'.

Jesaja schreef over de dienaar :

Hier is mijn dienaar, hem zal Ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind Ik vreugde, Ik heb hem met mijn geest vervuld.

Hij zal alle volken het recht doen kennen.

Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet,

hij roept niet luidkeels in het openbaar;

het geknakte riet breekt hij niet af,

de kwijnende vlam zal hij niet doven.

Het recht zal hij zuiver doen kennen.

In gerechtigheid heb Ik, de HEER,

jou geroepen.

Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden,

Ik neem je in dienst

voor mijn verbond met het volk

en maak je tot een licht voor alle volken,

om blinden de ogen te openen,

om gevangenen te bevrijden uit de kerker,

wie in het duister zitten uit de gevangenis.

(Jes. 42, 1-3.6-7)

Een dienaar heeft vaak te lijden onder het misbruik van macht. Maar ... *de Mensenzoon is gekomen om zijn leven te geven als losgeld voor velen*. Zijn levensweg was als losgeld dat ons vrij heeft gemaakt: misbruik van macht geeft lijden; dienstbaarheid geeft leven. Dat is in de verrijzenis bevestigd.

God,
Gij roept ons elke dag opnieuw
om dienaars te zijn van het leven,
dienaars van mensen.

Neem ons bij de hand,
zodat we uw liefde voelen
en delen in de kracht van uw Geest.

Help ons om te ontdekken
dat wij als mens pas belangrijk zijn
als we dienaars van anderen zijn
en zo het leven zelf dienen.

En als die dienstbaarheid
lijden met zich meebrengt,
help ons dan om te geloven
dat echt leven alle lijden overwint.

Laat Jezus ons voorbeeld zijn.
Hij heeft het lijden gedragen
omwille van zijn medemensen.
Hij leeft nu voor altijd.

Zo willen wij uw liefde
van harte in ons ontvangen
en delen met onze medemensen.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Om te dienen